

v o d e c h: Dříve, než žalobkyni byly věci, o které tu jde, prohlášením ve smyslu § 428 obč. zák. odevzdány a žalobkyně mohla se státi jejich majitelkou, tedy v době, když vlastníkem věcí byl ještě dlužník Cyril K., byly tyto věci zabaveny žalovanou stranou a nabyta žalovaná strana na těchto věcech soudcovského zástavního práva. Žalobkyně mohla by tedy nabýti jen vlastnictví soudně zabavených předmětů. Toto zástavní právo není změnou ve vlastnictví dotčeno, a je proto exekuce přípustná.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by dále o ní jednal a znovu ji rozhodl.

### D ů v o d y:

V době převodu věcí na žalobkyni byly již věci exekučně zabaveny a byly stíženy soudcovským právem zástavním, neboť k zabavení došlo podle protokolu o zájemním zápisu dne 13. listopadu 1929. Tato skutečnost stačila odvolacímu soudu, by zamítl žalobu. Odvolací soud se však vůbec nezabýval s otázkou, zda-li kupitelka byla v době uzavření písemní smlouvy v dobré víře, že věci nejsou stíženy soudcovským právem zástavním. Nebyla-li v dobré víře, není ovšem žalobní nárok odůvodněný, neboť nabyta věci stížených tímto zástavním právem a musela by snášeti exekuci. Byla-li však v dobré víře, nabyta k nim neobmezeného vlastnictví a jest zástavní právo proti ní pokládati za bezúčinné (srov. judikát bývalého nejvyššího soudu ve Vídni čís. 232, čís. 7484 Gl. U. nová řada). Žalovaná záložna vznesla námitku, že žalobkyně věděla neb aspoň věděti musela, že věci byly záložnou soudně zabaveny. Kdyby žalobkyni nebyla dokázána obmyslnost, přišla by v úvahu ještě námitka odporovatelnosti právního jednání podle čís. 3 § 2 odp. ř. žalovanou vznesená, a žalobkyně, sestra zcizitelova, musela by ve smyslu uvedeného zákonného předpisu prokázati, že úmysl zcizitelův, zkrátiti věřitele, ani jí nebyl znám, ani jí znám býti nemusel. Těmito námitkami se soudy nižších stolic nezabývaly.

### Čís. 12438.

**Okolnost, že žalovaný nepodal včas žalobní odpověď vzhledem k ujištění žalobcovu, že z věci nevyvodí důsledků, nelze uplatňovati v odvolání proti rozsudku pro zmeškání,**

(Rozh. ze dne 10. března 1933, Rv II 7/33.)

Procesní soud první stolice uznal podle žaloby rozsudkem pro zmeškání, ježto žalovaný nepodal včas žalobní odpověď. V odvolání uplatňoval žalovaný mimo jiné, že žalobce jednal obmyslně, ježto u prvního roku ujistil žalovaného, že z věci nevyvodí důsledky, a že ža-

lovaný, důvěřuje tomuto ujištění, žalobní odpovědi včas nepodal. O d-  
v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil, shledav v tomto tvrzení  
žalovaného novotu v dovolacím řízení nepřípustnou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu  
jde, v

d ů v o d e c h:

Právní mylnost napadeného rozsudku spatřuje dovolatel především  
v tom, že odvolací soud považuje za novotu (§ 482 c. ř. s.) jeho tvrzení  
v odvolání, že žalobce, znaje stav věci a podav žalobu, jednal obmyslně  
a u prvního roku ujistil žalovaného, že z věci nevyvodí důsledky, a že  
žalovaný, důvěřuje tomuto ujištění, žalobní odpověď včas nepodal. Leč  
okolnost, že žalovaný nepodal včas žalobní odpověď právě vzhledem  
k řečenému ujištění žalobcovu, nelze uplatňovati v odvolání proti roz-  
sudku pro zmeškání jako důvod bránící tomu, by byl vynesena rozsudek  
pro zmeškání, ježto důvody, jež brání tomu, by byl vynesena rozsudek  
pro zmeškání, jsou uvedeny v § 402 c. ř. s. pod čís. 1—3 výčetmo. Ne-  
uplatnil-li je žalovaný, nemůže vytýkati ani řízení, že byl zbaven mož-  
nosti ve sporu se brániti.

**Čís. 12439.**

**K účtování útrat v dovolacím řízení nestačí poukaz na normální  
sazby (tarif).**

(Rozh. ze dne 10. března 1933, Rv II 96/33/1.)

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalovaného a zamítl na-  
vrh žalobkyně na přisouzení útrat dovolací odpovědi. V tomto směru  
uvedl v

d ů v o d e c h:

Návrh žalobkyně na přisouzení útrat dovolací odpovědi bylo zamít-  
nouti, poněvadž nebyly účtovány, a poukaz žalobkyně na tarif k poža-  
dování útrat bez specifikace nedostačuje podle § 54 c. ř. s., ježto pro  
řízení dovolací nejsou stanoveny pevné sazby útratové.

**Čís. 12440.**

**Časopis, nejsa právním podmětem, není procesně způsobilý.**

Tím, že si neexistující právní podmět vymohl právoplatný exekuční  
titul, nenabyl ještě práva, by na jeho základě vedl exekuci. K tomuto  
nedostatku jest přihlížeti za celého exekučního řízení a je lhostejné, že  
se usnesení povolující exekuci stalo formálně právoplatným.

(Rozh. ze dne 11. března 1933, R. I 1164/32.)